

Невдача наївних сподівань

Як відомо із щоденних повідомлень, упродовж шістьох днів на переломі минулого й цього тижня американське легуство стрималося від будь-яких налетів проти Північного В'єтнаму. Офіційно пояснено це, «оперативними» причинами, але насправді було це наслідком наполегливих сугестій з боку різних міжнародних і доморослих паціфістичних кіл: прем'єрів Канади, Індії, Японії, генерального секретаря Об'єднаних Націй і навіть голови сенатської Комісії для закордонних справ Фулбрайта. Біс вони виходили з засновку, що комуністичний Північний В'єтнам, навіть коли б хотів, не може в ході його бомбардування прийняти пропозицію щодо мирних переговорів, бо це було б для нього «втратаю обличчя». Хоч президент Джонсон і його найбільші дорадники сумнівалися, чи припинення налетів проти Північного В'єтнаму вплине на його становище, вони погодилися перевести пробу — по лінії міркувань згаданих закордонних і крайових чинників. Проба вийшла цілком невдало.

Виявилося це раз, що кожний примирливий жест Заходу, зокрема Америки, с в очах комуністів доказом слабкості. Значить, практично такі вияви людності й примирливості тільки посилюють комуністичний агресивний розгін, тільки підбадьорюють до дальшої агресії. В даному випадку — пропущення американських налетів не було в пресі і в радіо-переговорах Совєтського Союзу, комуністичного Китаю і Північного В'єтнаму — ані слова. Натомість продовжувалися приготування до якоїсь великої офензивної комуністичних партізанів, скріплених північно-в'єтнамськими з'єднаннями регулярної армії. Як слушно стверджує Джеймс Рестон у «Нью Йорк Таймсі» з 19 травня — північно-в'єтнамські та китайські комуністи згрупувалися в розуміють психіку Ляндона Джонсона і згрупували фальшиво оцінюють силу ЗСД і реальні можливості «викинути» американців з в'єтнамського півострова.

І немає іншого способу, іншої можливості врозумити їх, як тільки — силою. Тільки удари могутньої американської збройної сили можуть переконати їх, що їхня агресія не має шансів на виграш, і що тому краще зискати «щось» у мирних переговорах. Динамізм комуністичного імперіалізму та зацікавлення комуністів такою можуть спровокувати Америку, і тоді вона виявить всю свою могутність — на погубу комунізму.

Дискримінація навіть у бібліографії

На цьому місці вже була мова про безвідповідальне становище української історичної бібліографії в «незалежній» і «суверенній» Українській ССР. На підставі опублікованого в київському «Українському Історичному Журналі» відкритого листа видатних українських істориків стверджено, що така важлива діяльність, як історична бібліографія, в Україні не тільки цілковито занедбана, але й зазнає всяких перешкод та рестрикцій з боку різних офіційних чинників.

Такий стан не лише в ділянці історичної бібліографії, але й в усіх ділянках тієї допоміжної дисципліни, що її дехто називає основою навчання і наукових дослідів. Про це свідчать численні скарги в самій такій совєтській пресі.

Характеристичну з цього погляду картину подає київський письменник Іван Глиницький у своїй статті п. н. «Бібліографія — азбука науки», надрукованої в київській «Радянській Культурі» ч. 4 за 1965 рік. Ствердивши, «можутню організованість російської бібліографічної справи» і високий її розвиток, в такій хоч би «народно-демократичній» Польщі, де «літературознавці мають більш як сотомову бібліографію красенного письменства... по 5-10 томів бібліографічних різнитих жанрів... багатомовну бібліографію про окремих авторів», де науковці диспонуєть «багатомовними довідниками з історії, техніки, різних галузей знань» і де виходять «різні літописні книги, рецензії, статті», — автор статті в «Рад. Культурі» скаргиється, що на Україні нічого такого немає, а якщо щось і появляється, то або в дуже неповному вигляді, або ж таки мізерним тиражем, що ніде його не роздобути. Щоб якось вивести Україну з цієї безвідповідної відсталості, Іван Глиницький пропонує — з елегічним відданням «давно, ой, як давно вже треба було» — створити в Києві Інститут Книгознавства, з філіями в Харкові та інших містах, який мав би випускати «багатомовну бібліографію українського літературознавства, а згодом всіх галузей науки, техніки і ін.»

Усі ці плани і пропозиції звучать дуже гарно, тільки як не дуже то реально. Автор їх забувають, що ще в двадцятих роках бібліографічна справа на Україні розвивалася добре, що існував навіть окремий Інститут Книгознавства, і що все це було зліквідоване московським колоніальним режимом. Дискримінаційне ставлення цього режиму до справ української культури і науки не змінилося й сьогодні, одним із виявів чого і є жалюгідна ситуація української бібліографії в Українській за назвою ССР.

Українські січові стрільці в дарницькому таборі

Прикро, боляче стало, що тут, за дрютами, перебував велика національна сила, так потрібна нам у щоденній праці. А скільки її розкидано по безмежних просторах колишньої російської імперії!

Уже з першого враження, яке справляла ці патріоти, виникала думка, що треба було б відвідати в Києві у якійсь формі українське січове стрілецьтво.

По двох-трьох годинах розмов, прибувши, що Центральна Рада й Генеральний Комітет уживуть заходів, щоб звільнити їх з-поза дрютів, ми від'їхали. Тяжко було лишати полонених, які проводжали нас наповном до таборової брами. У багатьох з них блискіли на очах слози, не знати, чи то слози радсних надій, чи смутку, що ми їх залишаємо.

На другий день, з доручення Генерального Секретаріату та Генерального Комітету, я з генеральним секретарем фінансів Христофором Барановським відвідав командування Київської військової округи полковника Оберучева. Наша розмова тривала понад годину, при чому полк. Оберучев усе час намагався справити її на загальне питання українзації війська, вважаючи це «несвоєчасним», мовляв, національний український рух взагалі заважає великій шкоді революції й свободі народів Росії.

Х. Барановський і я заперечували Оберучеву, доказували йому, що він помиляється, вважаючи український національний рух за контрреволюційний, а українзацію війська трактуючи як розвал російської армії, яка внаслідок вже розпалася, бо солдати родом з-поза меж України самостійно тикали в свої московські губернії.

Щодо полонених у Дарницькому таборі, то полк. Оберучев заявив, що він не має права без дозволу військового міністерства залишити будь-кого з них на Україні, а тільки більше звільнити з табору, хоч би й на поруки Центральної Ради. Він міцно тримався інструкцій, а разом з тим хотів показати своє зрозуміння наших домагань. Тому поради Центральної Ради та Генерального Комітету він звернувся в цій справі тільки на шляхом до військового міністра в Петрограді.

На наше прохання не вислати українців з першим ешелонем, що мав відійти з Дарниці за два-три дні, Оберучев відповів приблизно так:

— Добре, я зроблю розпорядження, щоб з черговим ешелонем українців не відправляли. Тому, що в Дарницькому таборі с 5.000 полонених, очевидно, можна буде покинути залишити українців. А ви не гайте часу, бо коли з Петрограду не буде скорішої позитивної відповіді, то я, при всьому мому бажанні, нічого не зможу зробити.

Подаючи йому Оберучеву хоч за таке вирішення справи, ми поспішили від'їхати для звітів: Барановський — до Генерального Секретаріату, а я — до Генерального Комітету.

Наступного дня, вже пізно по полудні, я знову був у Дарницькому таборі, де, очевидно, з нетерпачкою чекали на мої інформації.

Біля бараків, в якому мешкали українці, побачив я якийсь метушню, якесь замішання. На обличчях полонених відбивалися заклопотаність і неспокій.

У відповідь на моє повідомлення, що командувач військом округи прибув дати наказ, щоб українців не відправляли з першим ешелонем, я почув здивованим, що півтори години тому в таборі канцелярії спільно перероблено реєстри тих, що повинні бути в першу чергу вислані в глибину Росії. У ті реєстри записано переважно «русинів», а передусім УСС'ів.

Щоб з'ясувати те, що, на мою думку, було непорозумінням, я негайно пішов до начальника табору, старого генерала Кузьміна. Каравася. Вислухавши мене, він занепокоївся, очевидно, побоюючись поспіши в халепу, однак рішення не змінив, заявивши, що зобов'язаний виконати наказ, який прийшов від штабу округи телефонограмою.

Вийшов я від начальника табору обуреним до глибини душі. Адже, думаю, коли б з Барановським не прохали за українських полонених, то їх вивозили б у значній черзі, — і з першим ешелонем від'їхало б всього яких 20-30. Переконавшись, що годі було сподіватися на легальне затримання українців у таборі, я рішив уживати якихось інших заходів, щоб допомогти їм вирватися з московського полону.

Отож я негайно скотактувався з головою Галицької Буковинської Комітету доктором Дмитром Левицьким, і поради йому звернутися в тієї справі до голови Всеукраїнської Ради Військових Депутатів Саватія Березняка, до деяких членів Українського Червоного Хреста, які піклувалися втілками, а також до деяких діячів українських організацій і партій.

Спільними стараннями негайно підготовлено і проведено втечу УСС'ів та інших українських полонених з Дарницького табору. Втікачів розселено в Києві та його околицях, і вже в короткому часі заходами Галицької Буковинської Комітету створено так званий Галицький Буковинський Військовий кур'єр, до якого ввійшли УСС'и та інші військові полонені з Галичини та Буковини.

Незабаром цей кур'єр переіменовано у відділ Січових Стрільців, зворозованих на організацію УСС'ів.

За кілька тижнів до Києва прибув з Надволжя, з табору полонених австрійської армії Євген Коновалець, якого призначено на команданта Січових Стрільців, а начальником штабу став сотник УСС'ів Андрій Мельник.

Таким чином народилася нова українська військова формація, яка відкрила себе славою в збройній боротьбі за Українську Нар. Республіку.

Гідний пам'ятник кооперативній ідеї

Д-р І. Витанович, історик, педагог і кооператор, с автором багатьох наукових і науково-публіцистичних праць і статей на економічно-кооперативні та суспільно-історичні теми. Живе в Шикаго, ЗДА.

Свою нову працю* д-р Витанович присвятив усім тим українським кооператорам, які були за кооперативну ідею переслідувані і які за неї склали своє життя. Це найкраща присвята, яку автор міг зробити.

Книга д-ра І. Витановича написана зі знанням справи, з бажанням дати широкую картину історії цього великого і шляхетного суспільно-громадського руху, яким була українська кооперативна ідея свого народження аж до її ліквідації більшовиками в 1944 р.

У передмові автор висловив всі головні праці, якими він користувався, а при кінці кожного розділу і при кінці книги подав обширну бібліографію. Свою працю д-р І. Витанович зачав відомою цитатою з програми Братства Тарасівців з 1892 р.: «Жадні географічні межі не можуть роз'єднати одного народу».

Це с motto не тільки до першого розділу книжки про «Політичні й суспільно-економічні умовини на українських землях в 2-й половині XIX і на початку XX століть», але ввоє с motto цілої праці, бо соборник-автор дас повний картину українського кооперативного руху на всіх українських землях. І в цьому чин не найбільша вагрість цієї капітальної праці д-ра І. Витановича, що вона с универсальною і всебіжною. Коли авторі бракує конкретних матеріалів про деяку подію, то він хоч реєструє її вказує, щоб не пропала для історії.

У другому розділі — «Перші громадські спроби економічної оборони» — автор чітко й переконливо з'ясовує роль громадської самопомогі, її форми і глибокі традиції, які були спонукою до організованого руху господарської самопомогі на модерних кооперативних основах. Громадський рух в колах української інтелігенції під московською окупацією, народовецькі громади і Т-во «Просвіта» у Львові, під австрійською окупацією, — це провідні лінійні великого кооперативного руху.

Найбільше місця автор присвятив добі організаційних змагань ідеологічного самопізнання українського кооперативного руху, від 1890-их років до першої світової війни, розбудові кооперативної організації в роках визвольних змагань України (1917-1920) та кооперативному руху.

Д-р Ілля Витанович: «Історія українського кооперативного руху». Із праць Історично-Філософської Секції НТШ. Накладом Т-ва Української Кооперативної Нью Йорк, 1964. Мовний редактор Леонід Полтава. Технічний керівник Софрон Федів. Книга має 624 стор. великої вісімки, в твердій золотій оправі з високимі написаним проспекту мистця Петра Холодного. — Ціна \$13.50.

Не поминув автор і добі руйнування української кооперативної більшовицьким режимом, зокрема за доби т. зв. «воєнного комунізму», а далі більшовицької спроби «відбудувати» цю ж кооперативну добі НЕП'у, щоб її в 30-их роках зовсім розгромити.

Врешті автор дає короткий, але в цілому українському народу.

СТАЛІН НА ЗАСЛАННІ

До доброї статті п. П. Трепетта «Про жертв проклятих років» («Свобода», ч. 75 ц. р.) хочу додати кілька слів. Помишу ш. баданів, про трагічну загибіль яких головним чином п. П. Трепет, бо таких баданів, що повірили більшовикам, мали ми тисячі, і всі вони загинули.

Зупинюся на тому, в яких умовах «страждав» Джуґашвілі - Сталін на засланні за царату, про що в своїй статті згадує п. П. Трепет. Про це я вже писав («Архангельський колись і тепер») у шести числах «Вільного Слова», починаючи з 14 листопада 1959 року та («Спогад засланця за царських часів») в «Новому Шляху» з 7 січня 1957 року.

П. Трепет пише: «Місто Соль - Вигодський, де відбувався він (Сталін - Ф. М.) засланця, лежить на правому березі р. Вигоди, долини Західної Двіни (не Західної, а Північної — Ф. М.). Тут Джуґашвілі - Сталін жив як вільна людина, з тією різницею, що не мав права відлучитися поза межі Соль - Вигодського району».

Насправді ж згідно з поліційною інструкцією засланець не смів відлучатися далі, як на 5-6 верст від міста своєї осліді і на ніч мусів повертатися. Але цього засланець не дотримувался. Від поліції можна було дістати дозвіл виїхати на короткий час на якусь віддалі від міста постійного осліді. Щоб переїхати на інше місце мешкання до кінця засланця, звичайно цієї ж губернії, треба було подавати прохання губернаторові. Таке прохання завжди задовольнялося. Крім загального нагляду над засланцями, окремим поліціям приділялося поде- може трохи закороткий, перегляд відбудови й будинкового росту української кооперативної на Лемківщині й на Посанні та на північно-західних землях Холмщини і Підляшшя під час другої світової війни, в 1939-1944 рр., не поминати реорганізації кооперативної України на совєтський лад у часі першої більшовицької та німецької окупації.

Закінчив д-р І. Витанович свою книжку яскравим нашої кооперативної праці на еміґрації, в Німеччині, в переселенських таборах та на шляхах «великої мандрівки» у вільних країнах світу, зокрема в Канаді і ЗДА.

Всі розділи книжки ілюстровані світлинами і цифровим матеріалом. Закінчив автор свою працю розділом про ідеологічні підстави українського кооперативного руху, які творили окремий кооперативний світогляд для практичної роботи. Книжка має підсумок англійською мовою, бібліографію та поіменний і предметний показник, що збільшує вагрість «Історії українського кооперативного руху».

Важко писати коротку рецензію як навіть коротку бібліографічну згадку про велику й поважну працю, про книжку на 624 сторінки друку і багатому критичній цінності (Закінчення на сторінці 3-й)

А. Власенко-Бойчук

ПОСТАТЬ СЕЛЯНИНА В ТВОРЧОСТІ УЛАСА САМЧУКА

Це впорядковане й замовне життя руйнує революція, що її речником в селі с другий син Марії, Максим. Він радикально спроваджує нові порядки: розстрілює ікони, проганяє батьків з їхньої хати та відкидає їх. Даремне Марія своєю любов'ю старастеся навернути його, вона вказує, що «в її материнському серці це с місце для нього».

Максим, однак, служить вірною революції і жирсу на злиднях рідного, зруйнованого села. «Бачиль розклад родина натрапив на свій ґрунт. Настав початок кінця» («Марія», ст. 189).

У «Марії» представив Самчук революцію-стихню, що мовниці буревій, несе зі собою руйну і смерть. В «Марії» розкрив Самчук ту смертельну рану, якої завдала револю-

селянки і її боротьби за існування.

Марія і Корній не такі праведники, як Матвій і Настя у «Волині». Їхня боротьба подвійна: вони борються між собою, щоб свій буйний темперамент привороти до традиційних норм, і одночасно змагаються за традиційний спосіб життя. Вони не ідеологізовані, але правдиві. Вони повні хиб, але повні й добрих прикмет, у них добро бореться зі злом. Повість була гостро критикована за брак християнської етики. (Олександр Мох: «Талант без християнського світогляду», «Нова Зоря», 27 лютого 1935 р., Львів).

Герої повісті с типовими персонажами, що власними силами стали повновартісними людьми: зумили змінити свої негативні прикмети на позитивні, і зумили досягнути своєю життєвою мету: Марія стала жінкою улюбленого Корнія, Корній став поважним і замовним господарем. В тім, що ввесь їх життєвий труд був звиченим, вони не поносять вини, це було зумовлене соціальними та економічними змianaми в ССР.

Третім варіантом працюю-

й позитивна праця. Його хутір і все в ньому — вірніше найкращого порядку. Він постійно занятий і своєю невтомною працею здобуває не тільки майно, але й загальну пошану та признання. Григор ненавидить безладдя і тому не любить тих людей, що роблять революцію. ... Йому здається, що вони, ті люди, нічого не шукають, а вони просто сердиті, і їм болять, і вони «роблять переворот», бо так далі «не може бути», а як має бути, вони бідні і самі не знають». («Морозів хутір», ст. 441).

Постать Григора Морозова нагадує нам героїв Неуча-Левицького, особливо Панаса Крутя в оповіданні «Гориславська ніч». Самчук нарисував його в традиційній народній-романтичній манері з духом пророцтва: поперше, для того, щоб зблизити свого героя, родоначальника Морозів до героїв дев'ятнадцятого століття, до якого він і належав, і цим самим підкреслити різницю між ним, представником старого світу, і його синами, модерними героями; по-друге, для того, щоб контрастувати його глибоку віру і мо-

на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах Польщі.

Корній і його син Ілля засуджують перетіт всі етими новітнього лихоліття, включно з голодовою смертю, але, закінчивши, він, колишній матрос, нічого свого ворога, рідного сина, що насаджує в селі ненависть комуністичний лад, тільки поборює Григор, приймає руйну свого хутора і загибіль труду цілого життя як Вожий допуст і гніє в пожарищі свого хутора як капітан потопленого корабля.

Самчук оживляє і відновлює стару селянську тематику нашого реалізму, створює продукт для своєї батьківщини. Тільки Максим, син «грішників» Марії і Корнія, стає деструктивним елементом нечаше викид іх буйної молодості: «То був я. То від мене він такий родився...» («Марія», ст. 243) — стверджує Корній, прибитий учинками свого сина.

Різниця між поодинокими посталями селянина проявляється тільки в їхній реакції на суспільне лихо і втрату становища господаря на власній землі. Матвій щастливо обминає лихо колективізації, бо його село, Тявляка, опинилося в кордонах

В СУБОТУ, 22-ГО ТРАВНЯ ПО ПОЛУДНІ, ВЕЛИКІ ВРОЧИСТОСТІ ВМУРУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ У ПОСТАМЕНТ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ВАШИНГТОНІ!

Концерт хору „Прометей” в Нью Йорку

Хто чув чоловічий хор „Прометей” у ефірі на Св'яті Самостійності, тому важко було повірити, що це той самий хор давав свій самостійний концерт 20 квітня в залі Фешин Інституту. Це був концерт, що його присутні, хоч іх було так обмаль, будуть довго згадувати. В цілому, — це був повний успіх! — Мені особисто приємно, що мої побажання успіхів цьому хорові в такому короткому часі здійснилися.

Вечір цей був замінити трьома моментами: хор „Прометей” виступив цим концертом безапелляційно на перше місце між усіма нашими аматорсько-мужеськими хорами в ЗДА: І. Задорожний показав себе як диригент з найбільш додатної сторони, Г. Андреадіс викинув голосово, нехай і в форте тільки, найкраще зі всіх своїх виступів, де мені їй довелося почувати.

„Татарські виступи”, що їх дехто уважав за вказане пус-

динця показав захоплення рідною пісню, добрий звук, зіспівання, широку скалю техніки і дисциплінованість.

Щодо голосів, то і далше тенор це панівний голос, беручи під увагу силу і красу тону (та ніхто там не повинен форсувати, бо це не є краса і є одноцілість колориту).

Баси скріпились до приємного неспівання, та краса їх така сировата і замало вишліфована, ну і контраст же такі припадає. Одиноким же таким складам, з яким „Прометей” виступив у Нью Йорку, він може показати в насиді і перед кожною публікою. Віримо, що хор буде і завзято працювати над поліпшенням, і то не тільки голосово-технічним, але й репертуарним. Хор „Прометей” дивив гарного успіху, тепер треба бути дуже обережним, щоб цей успіх не затмилювали.

Бо успіх осягнути важко, затримати — далеко важче.

І. Задорожний задиригував краще за всі рази. Він зробив із хору інструмент податний на свої вказівки і рухи. В цілому інтерпретація була ясна і рішуча, хоч деякі пісні могли б мати більше різноманітності і згладження психологічного трактування музики і тексту. Ось хоч би: „Через поле”, де три стрічки були подані в однакових піаніссімах, а там же в тексті стільки трагічної дії, що одна стрічка в форте не може віддати всього.

Г. Андреадіс, як гостя почав свій виступ без тремі і хвилювання, і це як найдо-датніше відбилося в її голосі.

А звучав він — на шастя — так повно як тоді, коли вона заспівала перше по приїзді з Аргентини. Попри її гарний і привабливий вигляд, був у її співі темперамент, серце, верва, тільки піано і медча-воче були лише в бажанні слухача. Теж леґато, що творить підставу бальканта хотілось би почувати чіткіше. Гайворонського „Дума” була виконана перекожливо, і чіткіше най-краще зі всього. Гнатишина: „Подайте вісточки”, випало куди краще, як іншого разу.

Арія з опери Доніцетті: „Фаворитка” в першій частині мала багату якість лютування, замість захоплення.

А щодо „Вільї” (з опери Леґара: „Весела вдовичка”), то хоч вона і була виконана зі серцем, однак луг мелодії і розмірність чи не варто б

3 життя Пласту в Йонкерсі, Н. Й.

Пластуні і пластунки, члени Пластової Станції в Йонкерсі.

Спокойно, без великого розголосу іде праця в нашій станції. Число організованих а ній дітей подвоїлося за два останні роки. Провід станції в руках ідейних одиниць, що з посвятию працюють над вихованням дітвори. Це жвава праця за пластовою програмою на сходах, але не ходиться ще час, щоб проявити себе і назвати. Місцеві організації організували поїздки пластових юнаків і груп батьків до Вашингтону з нагоди відселення пам'ятника Т. Шевченкові. Юнацтво наше взяло участь у за-

підслухати хоч би в славетній Тебальді? За оплесками були і „біси”, що поділялись публіці. Маючи дані інтерпретувати пісні, як належить, — не можна зрозуміти, чому п-ні Андреадіс часто послугується засобами, що мають у собі щось із ревіоно-кабаретних елементів.

Піаністи акомпаніатори причисляють значно до успіху концерту, стоїчно переіспівуючи своє „пониження” сидіння можна висловити маленьке побажання, то до п-ні Л. Бульбо було б: дещо більше прецизії, до п-ні О. Омельського: трішки жаркішого темпенту. А це ж вони напевно спроможні дати.

Тільки програма ніяк не підходила до цього успішного вечора, рабючи численністю похиток і знаків наведення. Я певен, що ньюйоркська публіка на другий раз заповнить залю по вінця.

Теодор Терен-Юсків

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для Ваших дітей у юнацькому віці це ПЕРЕДПЛАТА на цікавий, ілюстрований місячник

ЮНАК

Річна передплата 4.00 дол.

• Порадьте Ваших друзів і знайомих, щоб заперезували „Юнака” для своїх дітей.

• На бажання вислано безкоштовно показове число.

YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 14
Toronto 9, Ont., Canada

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО ЦЬОГОРГНИЙ
ЦЕНТРАЛЬНИЙ
СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС
НА СОЮЗІВЦІ
— відбудеться —
в днях від понеділка 21-го
до п'ятниці 25-го червня 1965 року

Регістрація в неділю, 20-го червня ц. р. ввечерю. Зголосити учасників курсу приймається тільки до КІНЦЯ ТРАВНЯ 1965 року.

Відділи А Організації повинні подати про висилку на курс найбільш надійних кандидатів на організаторів та відділових урядовців.

В курсі повинні взяти участь передові організатори та секретарі Відділів, зокрема ці, які не мають великого досвіду та потребують доповнити знання союзового діла. Програма курсу буде подана пізніше.

гри і забави, а підкріплюлася в смачному буфеті, що його приготували пані з Пласт-приту. Не тільки діти, але й сестрички не прогалили доброї нагоди і потанцювали собі колотийки.

Тиждень пізніше наша станція брала активну участь у академії з нагоди Шевченкових роковин, що її давала місцева шкільна школа ім. св. Михайла. Праця в нашій станції ведеться в мильній, дружній атмосфері. Станційний пласт. сен. М. Гудзова-літ, заступник станційного пласт. сен. М. Баранська і виховники: Оля Кіра, Люба Голіт, Олег Пушкар, Юрій Суляжницький, Олег Круп, Маруся Кіналь, Люба Крумшів, Володимир Суляжницький і Уля Черевко не жаліють часу ні труду для нашої дітвори. Миусмо з признання підкреслили ідейність цих студенток і студентів-виховників, що вже тут вирости, а мають почуття обов'язку жертвувати частину свого дорогого вільного часу для пластової дітвори. Деякі виховники докладають з недалекого Бронксу.

Пластова станція Йонкерсу має добрі вигляди на майбутнє розвиватися. Минулої осені організовано при нашій станції драматичний гурток. Готується дати на сцену драматизоване оповідання „Олеся” В. Гринченка.

Члени гуртка відбудуть проби, а охочі до поміч батьків вже роблять списи для хлопчиків — козаків, шкють костюми і готують сцену для вистави. Якщо публіка прийме прихильно цю п'єсу, то станція має в плані поїхати з нею до інших осередків, де є багато укр. дітвори.

Жителі Йонкерсу мають нагоду оглядати виставу укр. народного мистецтва, що її влаштував Пласт в одному з найбільших банків в центрі міста.

Р. Б.

Ювілейна Виставка УСС в Нью Йорку

З приводу 50-літнього Ювілею Українських Січових Стрільців в Нью Йорку в Українському Народному Домі в трьох залах влаштовано Ювілейну виставку УСС, яка відкрита до неділі 23-го травня.

Чудом врятовані із воєнної хуртовини другої світової війни оці історичні пам'ятки Леґіону Українських Січових Стрільців промовляють до відвідувачів та пригадують ім'я діди слави нашої історії, коли український нарід після довгого сну зрівнявся до збройної боротьби за свої права на самостійне життя.

Виставлені предмети на холонних стінах Народного Дому зворушують давні УСС, нагадуючи їм їхню молодість, їхні ідеали, яким вони залишилися вірними досьогодні. Оці всі пам'ятки мають зберегти стрілецьку славу для майбутніх поколінь, як її закрипили стрілецькі мистці-малери та стрілецькі світливиці, які увіковічили своїми фотографіями численні моменти тієї славної епопеї, що почалася в 1914-му році.

На Виставці стрілецькі пам'ятки розміщені в трьох гру-

пах. В першій частині з мистецькі образи, авторами яких є мистці УСС. В другій групі знаходяться поближені фотографії з життя УСС, 300 світлин — це немов ілюстрації до історії УСС. Деякі фотії були на стрілецьких виставках у Відні в 1917 році та у Львові — 1918 р.

Мистецьких образів з 55. Це картини Осипа Куріласа — акварелі та рисунки-портрети; Івана Іванця — також акварелі і рисунки; портрет Дмитра Вітовського кисти Юліана Буцманюка; Едвард Козак виставив 13 картин (темпера), — Іван Кучмак дав 12 картин (олій). На виставці є одна картина (олій) Михайла Мороза „Стрілецька Піста”.

Велику групу становлять на Виставці оригінальні документи з історії УСС.

Там видно оригінали денних наказів команди УСС, листи, заяви, інструкції, бойові звітності, звітні Пресо-вої Кватирки УСС. Ти всі документи збереглися в архіві Воєної Управи УСС, який зберігався у Відні, а тепер через Німеччину його перевезли до ЗДА.

На Виставці є і преса УСС, давніші видання про УСС, видання Червоної Калини, медалі й емблеми УСС. Окреме місце займає на Виставці копія Пропора УСС, виготовлена на основі оригінальних рисунків.

Виставку впорядкував окремий Комітет, очолений д-ром Степаном Ріпецьким; членами Комітету були д-р Сава Никифоров, дир. Петро Постолок, д-р Ярослав Гриневич, мистець Іван Кучмак і д-р Михайло Гузар.

Л. Г.

Вступайте
в член
УНСОЮЗУ!

Народний Дім — чергове завдання Ньюарку-Ірвінгтону

Після церков і шкіл, народні доми у кожній українській громаді сповняють дуже важливу роллю в збереженні нашої національної окремішності. Наші брати-підприємці, які поселилися у цій країні, глибоко доцінювали значення власних українських домів і поруч церков, вони їх організували, не жаліючи ані своїх праці, ані свого тяжкого заробленого гроша. Ці народні доми становлять для них та їх дітей огнищем українського національного життя. Тут містилися перші суботні школи, де діти наших піонерів навчалися рідної мови і культури. Тут лузала українська пісня, яку залюбки вони співали у своїх хорах. Ніде іншакше, як в українських народних домах наші перші поселенці із своїми дітьми збиралися, щоб організувати братські союзи, допомогти та громадсько-політичній організації.

Церкви, школи і народні доми були й залишаться домінуючим чинником впливу на формування української

Збори купців, промисловців, професіоналів і представників організацій, які відбулися 9-го березня 1965 р. одностайно одобривали почин Української Централі, яка представляла план побудови народного дому на широкій громадській базі.

З ініціативи та в привіччє Української Централі при 140 Проспект авені в Ірвінгтоні, в неділю 23-го травня в год. 6 веч. відбудеться громадська нарада, вже з участю всього громадянства, яке має виступити із пропозиціями органів для реалізації плану будови Народного Дому.

Іван Галій

ГІДНИЙ ПАМ'ЯТНИК КООПЕРАТИВНІЙ ІДЕІ

Закінчення зі стор. 2-ої

лого століття нашого життя, лізім та національним патріотизмом, який вий об'єднати всіх го суспільних верств, бо всі вони брали участь у кон-структивній кооперативній роботі. Це книжка, яка рідко появляється на українському книжковому ринку і яка ско-ро зникне, бо „голодний” ін-телегентний читач її скоро „скоксує”.

Про неї треба було б писати рецензію на кожний розділ окремо, бо ко-жний розділ — це наче окре-ма книга сама для себе, окре-ма тема, окремі й інші часи, окремі терени і доба, безліч імен і подій...

На цьому місці можемо тільки сказати, що твор д-ра І. Витановича, це поважний, гідний і довговічний пам'ят-ник кооперативній ідеї.

„Історія українського кооперативного руху” показує, як не можна краще, високий суспільний патос українського народу до кооперативної фор-ми спілкарці, показує госпо-дарсько-організаційний досвід свого народу та зберта увагу читача на те, що кооперати-вний рух в Україні був єдиним у своєму роді, може вже і неповторним, суспільно-про-мисловим рухом нашого часу, який веде до правди, добра і краси”.

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

ДЕЯКІ ЛІКАРІ БУДУТЬ ВОПЛОЩУВАТИ ЗАКОН ПРО ШПИТАЛЬНУ ОПІКУ в рамках соціального забезпечення, — як це виходить із резолюції Огайського Сейшового Лікарського Товариства. Представник Лікарського Товариства в Шикаго заявив, що становище лікарів із сейту Огайо повинно стати загальноамериканським. Але голова Крайового Американського Товариства д-р Донован Ф. Ворд заявив, що він не бажав би собі, щоб лікарі займали організовано становище проти закону, що його схвалили Конгрес. Але він сказав, що цей закон не змушує лікарів брати участь в здійснюванні його. Та, на його думку, лікарі не повинні стракувати проти своїх пацієнтів.

В П'ЯТУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ Найдорожчої МАМИ

6л. п.

Марії Ольги з Розлучних РАТИЧ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в п'ятницю, 21-го травня 1965 року

о год. 7-й рано

в Церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

при Сентфорд вул. в Ньюарку, Н. Дж.

АНДРІЙ І СВІГЕНІЯ РАТИЧ

З А К Л И К

ДО ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ!

В березні ц. р. Головна Канцелярія УНСОЮЗУ вислала на адреси відділових секретарів запитник відносно громадської, культурної, допомогової і то-вариської діяльності Відділів. Цей запитник був виготовлений і розісланий на прохання Централь-ного Братського Конгресу Америки, який переводить цей опит для важливої мети: збереження для братських установ їх дотеперішних фінансових привілеїв.

Багато Відділів ще не звернули нам цих ви-повнених запитників. Тому звертаємося до них з проханням й дорученням, НЕГАННО виповнити запитник та його якнайшорше переслати до Го-ловної Канцелярії. Справа дуже ШИЛІНА!

Головна Канцелярія

Українського Народного Союзу

Книжки

СЛОВНИК
чужомовних слів вислано на замовлення — Частина I — 3 дол., частина II — 3 дол.

A. OPEL
363 Grove Street
PERTH AMBOY, N.J.

Т-ВО ПРИХИЛНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ в НЬОАРКУ, Н. Дж. та ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ (ОДУМ) — влаштовують —

АКАДЕМІЮ
по св. п. Голови Директорії та Головного Отамана Військ УНР

Симону Васильовичу ПЕТЛЮРІ
в 39-ту річницю його трагічної смерті.
Академія відбудеться
23-го ТРАВНЯ 1965 року в 5-й год. по полудні
в залі Церкви СВЯТОГО ВОЗНЕСЕННЯ
675 Савт 19-та вул. в Ньюарку, Н. Дж.

Після Академії в ті ж залі буде
ТОВАРИСЬКА ЗУСТІЧКА
Члени Товариства, симпатизації, Молоді та гості з Вояками та Старшинами Українських Арій — УНР, УСС та УГА.

Перед полуднем цього ж дня після Служби Божої (коло 11 год.) в Церкві Святого Вознесіння буде відправлена

ПАНАХИДА
ЗА СПОКІЙ ДУШІ СИМОНА В. ПЕТЛЮРИ
Запрошуємо все Українське Громадянство до якнай-чисельнішої участі в нашому спільному загальному святі. Вшануємо пам'ять Великого Героя Симона В. Петлюру та віддамо пошану тим Воїнам Української Нації, які життя своє не раз наражали на смерть в обороні Рідного Краю.

КОМІТЕТ

НА ЗАГАЛЬНЕ ДОМАГАННЯ
5-та З ЧЕРГИ ПОДОРОЖ ДЖЕТОМ НА УКРАЇНУ В 1965 РОЦІ

Тура ч. 1.
22 ДНІ — \$1,025.00

Тура ч. 2.
18 ДНІВ — \$950.00

3 НЬО ЙОРКУ

27-го липня
МОСКВА
ЛВІВ
ТЕРНОПІЛЬ
КИЇВ
КАНІВ
ПОЛТАВА
БУКАРЕСТ
ВІДЕНЬ

30-го серпня
ВАРШАВА
ЛВІВ
ТЕРНОПІЛЬ
КИЇВ
КАНІВ
ВІДЕНЬ

Через летунські лінії "India" і "Swissair"

Через летунські лінії "S.A.S." і "K.L.M."

ВСЕ ВКЛЮЧЕНЕ: переїзд, харчування, готелі, оглядини
Випиство: Відень — 2 рази харчування їм день.
ВИМАГАЄТЬСЯ \$50.00 ЗАВДАТКУ.

РЕЧЕНЕЦЬ РЕБСТРАЦІ
Тура ч. 1, 26-го травня 1965 р. Тура ч. 2, 25-го червня 1965 р.

ПРОВАДЯТЬ ОСОБИСТО ДОСВІДЧЕНІ КЕРІВНИКИ ТАКИХ ПРОГУЛЯНОК
Віра К. Шумейко і Антін Шумейко

KOWBASNIK TRAVEL AGENCY
(ESTABLISHED 1920)
286 East 10th Street New York, N. Y. 10009
Тел.: ALgonquin 4-8779; 4-8717 (Area Code 212)

В суботу, 5-го червня 1965 р.
БУРЕНІ СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА
„ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ” та „ЧОРНОМОРІЦІ”
владштуються в Нью Йорку

МОРСЬКИЙ БАЛЬ
Плавбу яхтом по ріці Hudson
• Танці при звуках оркестри. • Вибір королеви-русалки. • Буфет • Несподіванки

ПОЧАТОК О ГОД. 8:15 ВЕЧОРА
Лхт відчалює о год. 9:15 веч. точно із пристані Battery Park на South Ferry в Нью Йорку.
Вступ \$6.00 від студентів \$4.00.
Дохід призначений на відновлення Пластового Дому в Нью Йорку. Квитки до набути в крамниці ЕКО.

3 ЖИТТЯ НАУКОВОГО Т-ВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

По 10 доларів — Самопоміч. Балтимор, Самопоміч кредитів, Балтимор, п-во М. Михайлів, Балтимор, І. Макар, Бруклін, д-р Е. Богачевський, Бродуей, інж. О. Балабан, Річмонд Галл, д-р Ю. Кішакевич, Пітсбург, д-р І. Кіндрат, Рочестер, о. В. Максимець, Алтуша, С. Хомак, Дітройт, М. Когул, Шикаго, д-р М. Ярославський, Нью-Йорк, п. М. Стефанішин, Філадельфія, о. декан М. Харина, Філадельфія, дир. Т. Шпікула, Шикаго, Д. Німкович, Шикаго, Р. Мартинюк, Шикаго, проф. С. Нікіфорак, Нью-Йорк, дир. В. Муляр, Іонкерс, проф. інж. Р. Гойдш, Асторія, О. Ярош, Нью-Йорк, В. Гуцулак, Варренсбург, Відділ УККА (Р. Маселко) Ватерліт, п-во д-р Р. Навроцький, Філадельфія, М. Федюк, Гемстед, проф. М. Остапчук, Філадельфія, проф. д-р В. Безух, Філадельфія, проф. д-р І. Олексин, Бостон, проф. д-р Б. Ловачина, Дітройт, д-р М. Завицький, Ірвінгтон, проф. д-р В. Якуш, Пітсбург, адв. омер Е. Майлс, Клівленд, д-р Л. Луц, Бруклін, інж. М. Пежанський, Нью-Йорк, П. Кулик, Шикаго, п-во М. Чайківський, Нью-Йорк, д-р М. Михайлів, Вудсайд, пані М. Голубівська, Філадельфія, Г. Тушак, Фінексвилл, проф. В. Шимоняк, Мільвокі, проф. З. Матла, Філадельфія, проф. д-р Л. Романюк, Лейк, Могоган, мгр. І. Семеген, Нью-Йорк, проф. д-р А. Рудницький, Томс Рівер, д-р В. Бандера, Веллсвуд, д-р В. Трембіцький, Бруклін, п. І. Левкович, Джерсі Сіті, арх. М. Савицький, Джамейка, арх. Ю. Ястремський, Нью-Йорк, д-р Ю. Ястремський, Нью-Йорк, д-р О. Булавка, Балтимор, ред. І. Кедран-Рудницький, Асторія, д-р Ю. Караліка, Ірвінгтон, інж. Л. Бурачницький, Філадельфія, мгр. Т. Печерський, Філадельфія, д-р І. Караліка, Ірвінгтон, інж. І. Фура, Клівленд, проф. І. Ставничий, Клівленд, М. Мигіліш, Стайвенс, д-р І. Іванець, С. Голланд, проф. д-р Г. Лукевич, проф. д-р М. Сонович, д-р В. Нечай, Шикаго, сота. В. Тивіорук, Шикаго, Відділ УРСОУ 49 (пані А. Самосій), Трентон, п-во д-р О. Волович, Тіле, І. Остапчук, Рочестер, Т. Остапчук, Покіпсі, арх. Н. Філак, Едмонтон, мгр. С. Городецький, Рочестер, С. Гринюк, Оліфант, Г. Швайковський, Нью-Йорк, С. Татмар, Філадельфія, П. Молюк, Джоліет, інж. О. Янів, Філадельфія, інж. І. Сірий, Філадельфія, інж. С. Кульчицький, Філадельфія, інж. В. Коструб, Філадельфія, І. Кордур, Лейк, А. Корчак, С.Гейт, Архив, Палладій, Нью-Йорк, проф. О. Погорельський, Шикаго, Луказевич, Дітройт, д-р Р. Форестина, Бруклін, д-р Я. Крайчук, Парма, п-во д-р В. Копач, Бруклін, Відділ УККА (дир. Ромак) Кемден, пані А. Войчук, Крим Рідж, п-во І. Грецак, Ст. Пол, о. Б. Ізак, Секретон, проф. д-р К. Кіселевський, Нью-Йорк, А. Турчин, Трентон, Я. Поліуа, Екрон, пані С. Брезічка, Нью-Йорк, проф. д-р В. Каліна, Нью-Йорк, о. М. Прутулак, Пассайк, д-р П. Сеняць, Шикаго, д-р М. Мачковський, Клівленд, д-р Ю. Мовчан, Масіонна, С. Скремта, Колчестер, Г. Наменко, Фріголд, д-р П. Гладкий, Шикаго, І. Вандура, Бруклін, д-р Н. Кмет, Тербус, Нью-Йорк, п-во Д. Кордуб, Кренфорд, д-р М. Панас, Гарлія, д-р В. Керницький, Дітройт, о. В. Середович, Сиракуза, Р. Погорельський, Пеорія, О. Станко, Ірвінгтон, д-р Я. Букачківський, Нікокс, проф. М. Лісоті, Нью-Йорк, о. М. Головинський, Барнесборо, д-р Ю. Войчак, Боффало, д-р В. Білецький, Грінвуд, д-р П. Янчик, Клівтон, І. Чума, Гартфорд, Тов. "Запороже", Нью-Йорк, В. Карий, Джерсі Сіті, сл. п. П. Віласюк, Бруклін, І. Сілецький, Лорейн, Український Канадський Комітет, Кальгарі, С. Воляник, Клівленд, В. Буцак, Нью-Йорк, д-р Л. Білов, Вінгтон, УККА Відділ Балтимор, П. Опаренко, Бріджпорт, А. Прадичук, Нью-Йорк, д-р С. Парфанович, Дітройт, В. Саюк, Нортгемтон, І. Беднарський, Мейвіль, Р. Памірський, Філадельфія, Б. Неміцький, Лейма, І. Лакуста, Сейр, д-р П. Віласюк, Дітройт, проф. В. Радзкевич, Лейквуд, І. Громик, Солт Лейк, В. Готс, Солт Лейк, В. Голубовський, Солт Лейк, І. Яничин, Дітройт, С. Костик, Нью-Йорк, В. Зозуля, Лейк, М. Лободяк, Мейсон, С. Г. Заричний, Пленно, В. Стефанішин, Філадельфія, о. П. Ліпняк, Честер, С. Заплатинський, Філадельфія, Т. Чуй, Ракі Галл, д-р І. Оршикевич, Бруклін, д-р В. Когулак, Ютика, д-р В. Стефанович, Нью-Йорк, І. Татмар, Левіттан, д-р О. Воляник, Тіле, О. Копі, Нью-Йорк, Д. Левчук, Філадельфія, д-р С. Федюк, Нью-Йорк, А. Зуга, Парма, С. Рович, Маспет, о. Г. Бенедикт, Бронкс, В. Іванчик, Лос Енджелес, А. Кулик, Іонкерс, д-р К. Гідученко, Оредж, мгр. В. Гайдук, Шикаго.

Крім того численні інші особи зложили помеші пожертви. Всім ВІШ. Жертводавцям складасмо на цьому місці найширшу подяку.

БІБЛІОТЕКА І АРХІВ НТШ

Бібліотека і архів є приміщенням у відокремленому та цілком затриманому приміщенні доми НТШ, при чому закуплено додаткові шафи і полиці для книжок. Бібліотека є відділом підпорядкованим до 10 до 5 годин по полудні, книжки видає бібліотекарка, так, що посторонні мають доступ тільки до каталогів. Стан книжок і періодиків під чисту пору є 8.641. Додатково каталогуються книжки і періодики переводити бібліотекарка мгр. Анна Кобрянська.

В звітному часі подарували до бібліотеки і архіву НТШ: проф. д-р Р. Смаль-Стоцький, Мільвокі (архівні матеріали), М. Маланюк, Шикаго, д-р Р. Лепкий (архівні матеріали), М. Прокоп, Нью-Йорк, Спілка Визволення України і Сума, Бруклін, д-р О. Соколинський, Д. Фодчук, Торонто, Український Військово-Історичний Інститут, Торонто, Р. Метельський, Пассайк, д-р Т. Машків, Форт Саскачеван, кап. В. Федорчук, Стокгольм, М. Яремчук, Рочестер, д-р А. Горбач, Франкфурт, Е. Чайковський, Філадельфія, П. Подлевський, Прага, Дж. Павл, Синсінаті, сл. п. А. Маланчук, Нью-Йорк, проф. В. Мартош, Ірвінгтон, Самопоміч, Дітройт, проф. А. Рудницький, Томс Рівер, А. Орел, Перт Амбю, проф. Б. Загайкевич, Кренфорд, проф. д-р М. Величківський, д-р К. Костів (архівні матеріали), Торонто, К. Церкевич, Філадельфія, п. О. Заклинська, Нью-Йорк, проф. Н. Василенко-Полонська, Німеччина, Академія Наук, Софія, Український Клуб, Румунія, Український Літературний Клуб (інж. Я. Зубаль), Дітройт, А. Чернявський, Пассайк, І. Овечко, Гантінгтон, д-р Ф. Мелешко, Нью-Йорк, А. Григорів, Торонто, і численні інші. Також численні автори надіслали свої твори до бібліотеки НТШ. Всім ВІШ. Жертводавцям Управа складає найширшу подяку. (Кінець)

СПОРТ

Редагує: В. Сохан

КАЛІНОВСЬКИЙ ЗМАГАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Нью-Йорк — "НН Гунгарія", місцеві змагання Футбольної Ліги Східної Конференції, відбулися в суботу, 22-го травня, о год. 5:30 по полудні, на грішці Українського Спорт. Майдану при 124-й вулиці і 31-й евані у Колеж Пойнті, Н. Й.

"Трибу", Філадельфія — "Добчунгарі", Нью-Йорк, місцеві змагання Футбольної Ліги Східної Конференції, відбулися в неділю, 23-го травня, о год. 2:30 по полудні на грішці при 29-й і Кліврфлд вулицях у Філадельфії.

Гановер 96 — Збірна НАФС

В п'ятницю, 21-го травня, о год. 8 вечором на грішці Айнтрах Овал при 37-й вулиці і 20-й евані в Асторії, Н. Й. зустрілися одна із чільних дружин найвищої ліги Німеччини, Гановер 96 зі збіркою Німечки — Американського Футбольного Союзу, Гановер 96 займає шосте місце у "Бундеслізі" Німеччини. В збірній НАФСОУ гратиме місцем іншим іном змагань УСК-Клубу з Нью-Йорку, Гордон Бредлі.

НОТТІНГЕМ ФОРЕСТ — ГАНОВЕР 96

В неділю, 23-го травня на Трайборо Стадіоні, Рандальс Айленд, Н. Й. відбулися зустрічі двох закордонних дружин, які відбувають турне по ЗДА і Канаді, англійської одинадцятики Ноттінгем Форест і німецької дружини Гановер 96. В складі німецької дружини змагалися і слов'янськими прізвищами, в тому і з одним українським прізвищем — Бандура. Початок цих міжнародних змагань о год. 3-й по полудні.

УСК Нью-Йорк — Грецько-Американський СК (1:0) (1:0)

Склад УСК-у: Н. Яблєскі, К. Родрігес, Н. Янг, С. Крайвек, М.Паз, Г. Вредлі, Дж. Вілсон, В. Шмотолоха, П. Сметтірста, Г. МекКолген, Р. Кілар (Р. Фері).

Неділя, 16 травня 1965 р. Український Спортівний Майдан в Колеж Пойнті. — Фіналіст Скоду в цьогорічному фіналі за "Відкриття Чашу" і мистецтво ЗДА — УСК, Нью-Йорк переміг в гарячій і вологій грі з Грецько-Амер. СК. В змаганні Південної Дивізії Східної Футбольної Конференції. Як можна було передбачити, останні важкі тижні змагань за чашу і успішний виступ на Великому Турнірі забрали в УСК-у свою "данину". Однак ще вистачило фізичної кондиції на скромну перемогу, яка могла бути вищою. В 30-й хвилині другої половини сильного стрілу Сметтірста воротар греків не вдержав і пропустив м'яч повністю за лінію, а пізніше притягнув його до себе. Лінійний суддя показав праворцем на середину площі, але головний суддя рішав голя, не радячись лінійного судді. Температурна гра греків не мала футбольної зрілості гри УСК-у, особливо в першій половині, коли УСК, граючи проти вітру, мав прекрасні загрози. Добрий Яблєскі і солідна оборона УСК-у вивели всі намігавані противники. Оборонець Норман Янг знаходився в бомбастичній формі, а парабічних помічників Євген Крайвек і Гордон Бредлі належали до кращих у Конференції.

"Золотого" голя для УСК-у здобув із сольного загрози, пройшовши трьох опонентів, молодий Роман Кілар, що успішно грав на лівому крилі. 15 хвилин перед кінцем змагань, фізично не найсильніший Кілар мусів зійти з площі, добре "поштовханий" грецьким оборонцем і помічником. Смертність прізвища і несподівано розчарував прикметами керівника нападу, гарно роздаючи м'ячі. Муравіну роботу в нападі виконували успішно Френк МекКолген і "Джонні" Шмотолоха. УСК-ові тепер найбільше потрібно хоч одностороннього відпочинку на відвідині фізичних сил. Однак вже в суботу, 22-го травня, УСК грав проти "Гунгарії".

півно було зумовлене парадом грецьких американців для відзначення незалежності Греції.

Роман Лисняк

"Лев" потерпіла першу поразку сезону

"Крига" програв чергові змагання

"Крига" — "Марує" 0:1

"Лев" — "Кікерс" 0:1

Шикаго, Лл. 16-го травня, 1965 р. — У чергових змаганнях весняного сезону за мистецтво Вищої Дивізії Північної Національної Футбольної Ліги стрінулися "Лев" з минулорічним чемпіоном Вищої Дивізії, дружиною "Кікерс". До цих змагань "Лев" виступав в ослабленій складі без Фуллера, Люнартовича, Діаза і Освальда. В результаті цієї першої поразки в сезоні "Лев" зійшов на друге місце в таблиці, уступаючи перше місце грецькій дружині "Олімпікс", яка перемогла "Ганзу" 3:1. У чотирьох відбитух змаганнях "Лев" здобув дві перемоги, потерпіла одну поразку та одні змагання ремісували (відношення точок 5:3, воріт 5:2).

У цих швидкоплинних змаганнях "Лев" мали значну перевагу в першій половині, доказом чого є відношення наріжників 7:2 в їх користь. Однак ряд добрих нагод не використали Ногга, Буш і Старовський, а кілька небезпечних стрілів зловия добре диспонувавши воротар німців. У другій половині змагань "Кікерс" мали значно більше з гри та завдали дефіцитів "Леву" багато клопоту. В результаті цієї перемоги Флоріан Бахмасер здобув рішальні ворота на 76-й хвилині. Намагання "Лев" здобути рівняння не увінчалися успіхом, поміж кількох грізних стрілів Ногга і Буша.

Склад "Лев": Банах, Еліяшевський, Форович, Грушницький, Крат, Вульба, Ногга, Батіста, Буш, Полохоч, Стахоровський, Козій, Джурко, Доріст, "Левената" — здобув дві точки в перших змаганнях сезону, перемігавши доріст "Шикаго" 4:0. Воротар здобув Нікола Шлапа (2) і Юрій Заричний (2).

СК "Крига СУМА" потерпіла другу поразку весняної рунди, програючи 0:1 до італійської дружини "Марує". В таблиці Вищої Дивізії "Крига" займають шосте місце перед "Ганзою" та сербською дружиною "ЮТС".

"ТРИЗУБ" — НОТТІНГЕМ ФОРЕСТ 2:3

Філадельфія, 16-го травня. Склад "Тризуба": Новеля, Бородин (Микіцей), Рач, Джуліо, Луна, Кунга, Якович (Бонеллі), Мендес, Ферейра, Сото, Вентланд, Гладичів — 3 000, в тому щонайменше третина чужинців.

Перші ворота здобував "Трибу" із прецизійного удару головою Ферейра на 5-й хвилині. Ноттінгем вирівнює на 17-й хвилині. Ферейра здобував своє ведення для "Тризуба" на 60-й хвилині, після подачі Мендеса. Ноттінгем вирівнює на 65-й хвилині після "перочення" суддею якому з-поза автової лінії. На 68-й хвилині Ноттінгем здобував ведення й усталою слід змагань на 3:2. Гра була вивесь час вповні одверта "Тризуб" виявив себе у цих змаганнях рішучою дружиною. Коли взяли до уваги, що Ноттінгем Форест зайняв цього року п'яте місце у найвищій дивізії Англії та ще хочби й таку малу дрібничку, що за трьох змагань в роках 1963-1964 він заплатив — \$250 000, то тризубці можуть бути горді із своєї дружини. Прізвище було слухати під час змагань прихильні завваги чужинців про нашу дружину. Ми ще раз усвідомляли собі, яку позитивну працю роблять в Америці наші спортсмени-товариства. Перед гравцями відбулося святочне привітання обох дружин у присутності англійського віде-консула і представника міської управи Філадельфії з участю української струнної оркестри в козацьких строях та дівчаток з квітами у гарних народних строях.

Я. Татмар

В. КАЛІНОВСЬКИЙ У ЗБІРНИЙ НЮ ДЖЕРЗІ

В збірній аматорів стейту Ню Джерзі грав в цьому році молодий футболіст українець з Бразилії — Володимир Каліновський. Володимирів тепер 18 років і він змагується в італійській дружині "Салерно", в якій разом з ним грають ще чотири інші українські футболісти, які прибули недавно з Південної Америки. Дружина "Салерно" має осідок в Джерсі Сіті і належить до Першої Дивізії Італійсько-Американського Футбольного Союзу. Володимир Каліновський виступав два гасні тому у збірній аматорів стейту Ню Джерзі в змаганнях із жідиською збіркою, яка має репрезентувати американських жіди у цьогорічних "Гришак Макавей" (Макабі Геймс) в Ізраїлі. Вислід зустрічі збірки Ню Джерзі і цієї жідиської збірки — 0:0.

ФУТБОЛЬНІ ВИСЛІДИ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ

Неділя, 8-го травня:

УСК Бріджпорт програв 4:5 місцеві змагання А класу з польською дружиною "Фальконс" з Нью-Брітен.

УСК Гартфорд — втратив також дві точки в місцевих змаганнях В класу — Північ, які закінчилися поразкою УСК-у вислідом 1:3 з португальською одинадцяткою в Ладлоу.

УСТ "Добуш", Нью-Гейвен, потерпіла поразку 0:2 в місцевих змаганнях В класу Півден з німецькою дружиною "Гелл" з Ватербері.

М. Я.

30. ТРАВНЯ ПОЧИНАЄТЬСЯ 6-й СЕЗОН М. Ф. ЛІГИ

На пресовій конференції, яку влаштував провід Міжнародної Ліги з Вілліамом Каком в Нью-Йорку, подано плани нового міжнародного футбольного турніру МФЛ. В змаганнях МФЛіги візьме участь лише дев'ять дружин, п'ять в першій дивізії і чотири в другій. Учасниками турніру є такі репрезентанти країн: Кіларнок — мистец Шотландії, Ференцварош — мистець Мадрици в минулому сезону, Вест Гем Юнайтед з Англії — фіналіст змагань за чашу Ешпоро переможців гор за чашу поодиноких країн, Мюнхен 1860 — такий же фіналіст з Німеччини, Португеза — дружина на третьому місці Ліги Сан Палью в Бразилії, Варезе — дружина на дванадцатому місці найвищої Ліги Італії, Польонія, Витом — дружина на другому місці найвищої ліги в Польщі, Вест Бромвіч Альбїон — дружина на 15-му місці першої дивізії Англії, та Нью-Йорк Амерікенс — збірка Німечки з Американського Футбольного Союзу.

В перших змаганнях першої дивізії МФЛіги зустрінуться Мюнхен 1860 і Нью-Йорк Амерікенс в дні 30-го травня на поріччому спортовому святі НАФСОУ на Рандалс Айленд. Крім цих двох дружин гратимуть у першій дивізії: Португеза — Бразилія; Вест Гем Юнайтед — Англія і Варезе — Італія. В другій дивізії змагатимуться лаше чотири дружини: Польонія Витом — Польща, Ференцварош — Мадрицина! Кіларнок — Шотландія та Вест Бромвіч Альбїон — Англія.

Історичне отовдання У ГОСТЯХ ДОБРЕ, ДОМА ЛІПШЕ

Ціна — 85 ¢

"СВОБОДА"

81-83 Grand Street

JERSEY CITY, N. J. 07303

Збори Відділів Українського Народного Союзу

П'ЯТНИЦЯ, 21-го ТРАВНЯ 1965 р.

ГЕМТРЕМК, Міш. Місячні збори Т-ва ім. М. Шахевича — 94 Відд. о год. 7-й веч. в Укр. Демокр. Клубі, 2378 Грінлінг вул. Управа просить прибути на збори: М. Борискевич, рек. секр.

АСТОРІЯ, Л. А. Н. П. Місячні збори В-ва св. о. Ніколая — 5-й Відд. о год. 6-8 веч. в церковній залі. Є важні справи до погодження. Проститься вирішити свої наклади. — А. Малан, предс., А. Клімшин, кас., І. Сидор, секретар.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Січ — 170 Відд. о год. 6 веч. в доміні УНДому. Проститься членів прибути і вирішити наклади. — Управа.

Праця MALE & FEMALE

OPPORTUNITY GALORE

So Be a Success Now!!!

You can qualify as a future branch manager. A few openings still available with our leading firm. Experienced, or will train. Commission bonus & profit sharing. Call

CAPISTRANO CHINA

TA 4-9191 9 A.M. — 9 P.M.

RESTAURANT & CATERERS ПОМІЧ

Кухарі і кухарки, мужички до кухні, до мити посуду, портери. Досконалі праці і доск. платня. Відкрито щоденно і в неділі. Perlowicz Employment Agency 135 Norfolk St. New York City AL 4-6076

Real Estate

ВИГІДНЕ ЖИТТЯ

4 акри вироб. посілости, близ. Союзники. Дім — 4 спальні з каміном, гараж на 2 авто, басейн і купальня. Ціна \$28,000. Іши.

KOPP OF KERHONKSON, N.Y. Dial 914 626-7500

LAKEWOOD VICINITY

4 Rooms & porch. Bungalow. Type House. Oil heat & hot water. 1 acre. 140 front, 50 miles from Brooklyn or New York City. Terms. Is an excellent buy. Must be seen to appreciate. Only asking \$10,500 for quick sale. Call owner 212 ES 3-1924.

DYKER HEIGHTS

Новий 2 род. Duplex на пів відокремлений, пов. підвал, газ. 939-941 — 72nd Street

Можна оглядати цілий тиждень, вкл. суботу і неділю або тел. BE 6-6937 — CL 6-0539

Astoria

4 РОД. МУРОВАНИЙ 5 — 3 + 2 Оли. огрівання, близ Асторія Парку. \$37,500. Барато інших

GENOVESE REALTY 87-20 Astoria Blvd. RA 8-1120

КРАВЦІ — ДО ПРИМІРЮВАННЯ І ПРАСУВАННЯ

ПРАЦЯ НА КІЛЬКА ГОДИН АБО НА ВИКЛИК

Можливості праці на кожній годині — рано — попудні або вечорами.

Добра початкова платня. Великі знижки при купі.

STERN'S

BERGEN MALL, PARAMUS, N. J. (15 хвилин від George Washington Bridge, на Route 4)

ВИХОВНА ОСЕЛЯ "КРИНИЦЯ"

для дівчат від 11-18 років — від 3 липня — 14 серпня

I. Лейдці фортеп'яну — п. Галія Клім — абсолютниця Музичної Академії, Мюнхен — 13 літ педагогічної праці в Українському Музичному Інституті.

II. Балет і народні танси — п. Ніна Суліма — прима балетної Київської Театру Опері і Балету.

III. Українська мова, історія, побут — п. Трена Волошук — мгр фкл., 20 літ педагогічної праці — відома українська вчителька з України.

IV. Бонитон, здоров'я, домашня економіка — п. Павліна Олексів — учителька, 15 літ педагогічної праці в "Гай Скоулс".

Оплата 35 дол. тижнево. Реєстрація кінчається 15 червня.

Mrs. P. OLEKSIW, Box 348, Kerhonskon, N.Y. Tel.: (914) 626-7692

Праця HELP WANTED FEMALE

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКИ ДО ПРАЦІ КОЛО ДІТНИНІ

Тел. в Нью-Йорку в попуднів і вечірніх годинах

YU 2-7025

ОПЕРЕТОРКИ ДО ШИТТЯ НА МАШИНАХ

11th Ave. & Clintonville St. Whitestone

Добра платня. Постійна праця, приємні умови!

Call HI 5-2652 after 10 A.M.

ГОСПОДИНЯ З ДОСВІДОМ

Спання на місці, власна кімната, лавничка, TV, "air cond". Вичіпна для дітей. Загальна домашня праця. Друга поміч. Мусить говорити по-англійськи.

Clifton, N.J. Area Code 201 472-2669

ОПЕРЕТОРКИ

Тільки досвідчені при вишуканих пошуках і нахилу на злізку

Постійна праця. Користі.

385 Gerard Ave. 7th Fl. Near 144 St., Bronx, N.Y.

Праця HELP WANTED MALE

МУЖЧИНА

З досвідом до хемічної фабрики. Постійна праця цілий рік, добра платня, багато боніфітів.

WINDSOR WAX CO. 611 Newark Street Hoboken, N.J.

МАШИНИСТ

Загальний досвід. Висока оплата.

2350 Lafayette Ave., Bronx N.Y. Castle Hill Ave. & Bruckner Blvd.

Український Народний Дім в Елізабет Н. Дж. пошукує

БАРТЕНДЕРА (Буфетчицю)

Стала праця. Добра винагорода. Влічці інформації уділять, предікцій Укр. Нар. Дому

John HRYB 518 Adams Avenue Elizabeth, N.J. Tel.: EL 2-9874

Телеф. щоденно між 6-8 вечорами:

AIR CONDITIONING INSTALLATION MEN

Must speak English. Experienced. Room units, double-hung, transom, thru wall. Full of part time. Routes available in Manhattan, Brooklyn, Queens, Bronx & Westchester. Call NI 9-8800

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН УНСОУЗУ!

КРАВЦІ — ДО ПРИМІРЮВАННЯ І ПРАСУВАННЯ

ПРАЦЯ НА КІЛЬКА ГОДИН АБО НА ВИКЛИК

Можливості праці на кожній годині — рано — попудні або вечорами.

Добра початкова платня. Великі знижки при купі.

STERN'S

BERGEN MALL, PARAMUS, N. J. (15 хвилин від George Washington Bridge, на Route 4)

Роман Парсел Сервіс

141 2nd Ave., New York City

Tel.: GR 5-7430 — всисна НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДИНІМ І ХАРЧЕВІ. Різном авто, холодишники, телевізори, машини до праці і шиття і т. д. Урядові годині від 8:30-7 веч. Субота до 6-й веч., в неділі від 10-3 го год.

До свідану

До винайому. Зараз до зайняття

БАЛЕВА ЗАЛІ

на 300 осіб. Pkwy 46 St. & Broadway. 31 содою і консьєрже на варті. Вигляде-ба прийняття, заван, товариські імпреси, проба або студіо танців. Повністю устатковане.

Tel.: CF 8-5253

Mr. Offen — Ext. 1111 5 P.M. — 7 P.M.

For Sale

На продаж БОНГАЛА 33 приміщення, 55 акр. чуд. землі, фільтр, басейн, паров, огрівання, гар. вода, машина до праці і сушіння! Всі спортові устатковані.

ULSTER HEIGHTS, Ellenville

За інфор. тел. в Нью-Джерсі 772-2189

Мусить продати, продає з втратою.

Варанці

Найвище порожена на горі

Mohabass 1 серед лісів укр. такарська оселя

CRANES (МУРОВАВІ)

Kerhonskon, N.Y. State Tel.: 914 626-2149

в. інж. Хорькавіч

Висхідне 2 кімн. апартаменти уповні устатковані з гарячою купальною ванною \$25 а комфорт. 3 кімн. бонгал-д-д \$30.00 тижнево. Для купальні став з протіканням потоком, теніс-корт, відпочивальна, кошмичка, зала для забав і шпиг-пону, гофдал-д-д і 74 акри ліса з грибами. До чудової Союзників 10 мін. Знижечі ціни для емеритів і старої воєни. В Керхонсконі звернуті попра GSA Mobil 31 з 209 на дорозу до Seldenville і Каті прибу 4 милі в тору до нашого ЖУРАВІЛ

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Забедження 123 East 7th Street NEW YORK, N. Y. (8) Tel.: GE 5-1457 СОЛІДНА ОБСЛУГТА.

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere In New Jersey.

801 Springfield Avenue NEWARK, N. J. IRVINGTON, N. J. Елсез 5-5555

Петро ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБЕННЯ

Землях Похоронів в БРОУКЛІН, БРОУКЛІН, NEW YORK І ГОЛЛІВУД.

Контрольована температура. Модерна квітуча до ушкату ДАРОМ.

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. Tel.: ORADWAY 4-5555

М. ПАСТУШНИК КВІТИ З УКРАЇНИ

Оповідання

ЗМІСТ: Подільський спирт. Брацкі. Земля. Юлі перед-завою. Між гудуками. Останній відомості. Свят-Вечір в чотарикунтуну смерті. Квіти з України.

Стор. — 123 Ціна — \$1.50

Хто хоче дізнати, якіми шляхами прікиє українська національна думка, той повинен уважно прочитати блискучий твор талановитого українського письменника і публіциста д-ра ЮРІЯ ЛІПНІ

ПРИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ

Автор цієї книжки в 1944 році згикнув героїською смертю в рядах УПА у боротьбі з московсько-більшовицькими окупантами.

Ціна \$1.50

<